

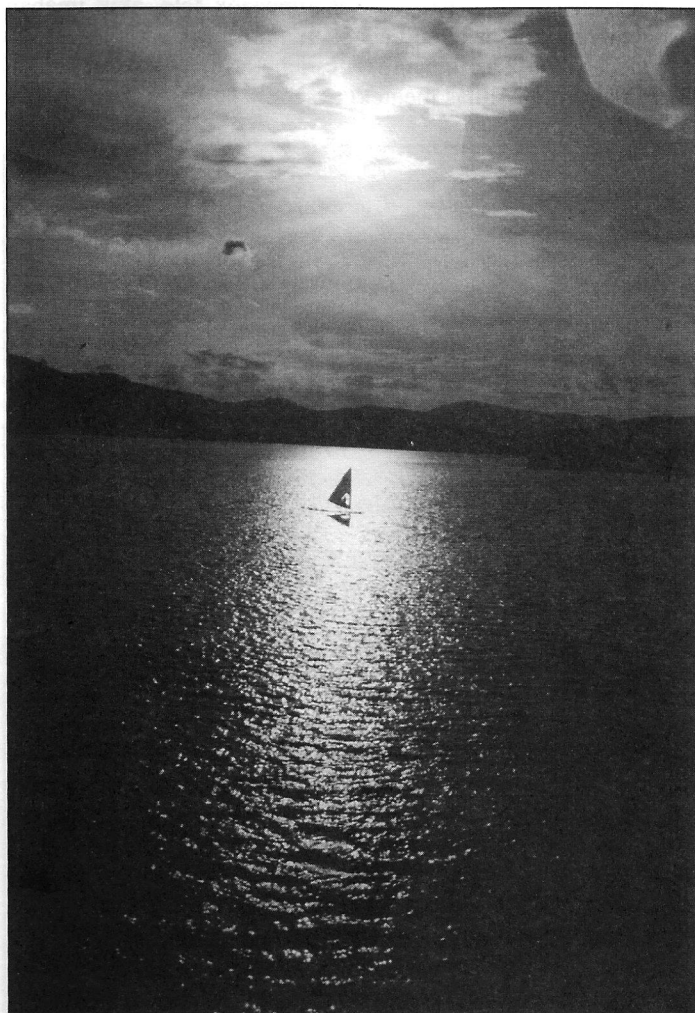

„Más emberré leszel”

MÁS. MINDENKI MÁS. Ő más. Én más vagyok. Hányféle jelentése is van ezeknek a mondatoknak! Ezt az apró szót használhatjuk egészen semleges módon, de a legellentétesebb jelentésekben is. Vannak, akik számára a másság a vágyott pozitív valami, hiszen soha, semmi sem jó úgy, ahogyan van – mindig más kell. És vannak, akik számára a más a lehető legrosszabbat jelenti, valakit vagy valamit, ami idegen, elüt az átlagtól, a megszokottól. Más embernek lenni is lehet jó vagy rossz – attól függően, hogy mi az a más, és érték-e az számunkra.

„Más emberré leszel” -mondja Sámuel Saulnak (1Sám 10:6) felkenése után. Ez az ige jut eszünkbe a cím nyomán, de mi is ez a másság itt? Saul esetében a más ezt jelenti: „megszáll téged is az Úr lelke”. Ez valóban nem mindennapos, átlagos dolog, ez Sault kiemeli a többi ember közül. Még gúnyolódás tárgyává is lesz (10:11-12). A prófétai révület, amely itt „elárulja” Saul másságát, a prófétaság bibliai történetének kezdeti szakaszát jellemezte; az íróprófétákat már nem ez minősítette.

Fotó: Major Zoltán

Mássá azonban őket az is tette, hogy Isten lelke rájuk szállt. Az ószövetségi korban Izráel népén belül is csak egyesek kapták Isten lelkét. Azok, akik a vele való közösségre és szolgálatára kiválasztottak. Nem véletlen, hogy Mózes így sóhajt fel: „Bárcsak az Úr egész népe próféta volna, és nekik is adná lelkét az Úr!” (4Móz 11:29). Ez a vágy Joelnél már határozott prófécia formájában hangzik el (Jóel 3:1kk), pünkösdkor pedig beteljesedik (ApCsel 2:16kk), és a Krisztus népében mindenki megkapja a Szentlelket (ApCsel 2:38). Ez a másság azonban a keresztyének számára ma sem lehet valami átlagos dolog, hiszen ajándék, amely az Isten közelségébe emel és szolgálatra kötelez. Érték-e hát számukra, vagy elmegyünk mellette, mint-ha a legtermészetesebb dolog lenne?

A KERESZTYÉNI MÁSSÁG tartalmáról Pál, ezt írja: „Ha valaki Krisztusban van, új teremts az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.” (2Kor 5:17). Az ige azután ismét hangsúlyozza, hogy ez hatalmas érték, hiszen „mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket önmagával a Krisztus által ...” (5:18) A krisztusi más ember új természettel rendelkező ember. És ennek is megvannak a látható jelei: a Lélek gyümölcse pedig ... Elárulnak-e minket is ezek a jelek, felteszik-e a minket ismerők a kérdést: Hát már ő is...?

„És ha majd bekövetkeznek rajtad ezek a jelek, akkor tedd meg, amire módot találsz, mert veled lesz az Isten.” (1Sám 10:7) A Lélek ajándékát, azt hogy Isten eszközévé lett, ki kell használnia Saulnak – és nekünk is. Mi mindenre van lehetőségünk mint Krisztushoz tartozóknak? Nyerünk-e erőt a szeretetben, örömben, békességben való életre, a türelem, szíveség, jóság, hűség, szelídség és önmegtartóztatás gyakorlására azáltal, hogy „velünk az Isten”?

ISTEN LELKÉNEK JELENLÉTE – az ezzel járó másság, és többletképesség – mindig ajándék marad, és sohasem lesz birtokunkká. Saulnak is várnia kellett volna, hogy megtudja, mit tegyen (10:8b), ismerjük a történet végét ... „Jegyezd meg lelkem jól e szót: Ha Jézus int, kövesd! Ha visszatart, megállj legott, ha hív, felé siess!” (HH 214:1)

Sokféle dolgot jelenthet az, hogy más. Más embereket ígér a New Age is. A Szentírás azonban csak egyfajta másságot tart értéknek, aminek jelentése és tartalma előttünk áll. Nem jelenlegi helyzetünkkel szembeni dacból kell ezt választanunk, és nem is idegenkedhetünk tőle mint olyantól, ami a szokásos dolgokat felborítja.

Szirtes András

A tartalomból:

**Szabadságunk önkéntes korlátozása
az erőtleneért;**

**Utak, amelyeken Jézus Krisztussal
találkozhatunk;**

Magyar baptista konferencia Kanadában.

Magyar baptista konferencia Kanadában

Az Amerikai Magyar Baptisták Szövetsége elnökének, *Kulcsár Sándor* New York-i lelkipásztornak, és a szövetség alelnökének *Oláh Lajos* torontói lelkipásztornak a meghívását elfogadva részt vettem a kanadai és amerikai magyar baptisták szokásos évi nagy konferenciáján. Mint mindig, ebben az évben is a torontói gyülekezet RÁMÁ-ban lévő tábora volt a konferencia helyszíne. A tábor a várostól mintegy másfél óra hajtásra van – ahogy az amerikaiak mondani szokták – egy indián rezervátumhoz tartozó település közelében. Hasonlít a mi Tahí táborunkhoz, azzal a

Zászlós felvonulás a magyar konferencián (Balról-jobbra: Dan László, Borzási Gyula, Kulcsár Sándor, Almási Mihály, Herjeczki Géza és ifj. Mészáros Kálmán)

különbséggel, hogy sok-sok egyéni és gyülekezeti tulajdonban lévő faház fogadja a konferenciázókat. Nem kevesen hozzák a sátrakat, és a konferencia után is maradnak – ki meddig – a festői szépségű, nevében is indián „Kukucsín” tó közelében.

Június 27-30-ig, péntektől vasárnapig, több mint 200 testvér volt együtt, meglepően sok gyerek és fiatal is. Visszaemlékezve azokra az évekre, amikor mint Cleveland-i lelkipásztor, feleséggel együtt négy éven át rendszeresen részt vettem a táborozáson, hálát adtam Istennek ezért a népes gyülekezetért. Nem volt hiábavaló az az erőfeszítés, melyet *dr. Haraszti Sándor*, tiszteletbeli elnök testvér vezetésével a magyar gyülekezetek fennmaradásáért tettünk annak idején, amikor az amerikai és a kanadai magyar missziót már sokan eltemették!

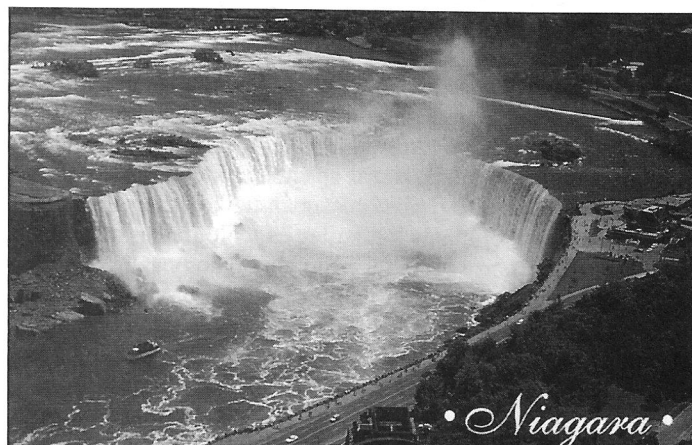
Az amerikai és kanadai magyar testvérek nagy örömmel vették, hogy a három magyar szövetség vezetői jelen voltak és szolgáltak a konferencián. Mint mondták, a tábor történetében először fordult elő, hogy a magyarországi, erdélyi és az észak-amerikai szövetség vezetői itt találkozzanak. (Itt jegyzem meg, hogy a szövetségek vezetői véglegesítették a Magyar Baptisták Világszövetsége alapszabályának szövegét, amelyet ez év május 15-én Nagyváradon dolgoztunk ki. Megállapodtunk továbbá abban, hogy 1998-ban elkészítjük a magyar baptisták új biblia-olvasó vezérfonalát – közösen szerkesztve –, amely tartalmazza majd a világon létező összes magyar gyülekezet és lelkipásztor címét és telefonszámát.)

A három szövetség vezetői szeretnék, ha 1999-ben sor kerülne az elmaradt Magyar Baptista Világtalálkozóra – mégpedig az eredetileg tervezett helyszínen, Nagyváradon. Erre az alkalomra új énekeskönyv kiadását is tervezzük, amely a jelenlegi gyülekezeti énekeskönyveink mellett, gazda-

gítaná azt az evangéliumi anyagot, amely a világon mindenütt kipróbáltan eredményes és áldásos az evangélizációban és a gyülekezeti alkalmakon – ahogy a Református Világszövetség is kiadott egy énekeskönyvet a világ magyar reformátusainak.

A zászlófelvonás előtt – a hagyomány szerint – körbejárta a kápolnát az egész gyülekezet. A magyar, az amerikai és a kanadai zászlót a három szövetség jelenlevő vezetői vitték: *Kulcsár Sándor*, *Borzási Gyula* és *dr. Almási Mihály*. A keresztyén zászlót pedig a szintén vendégként jelenlevő *ifj. Mészáros Kálmán*.

Szombat este *Borzási Gyula*, vasárnap délelőtt *Almási Mihály* és *Kulcsár Sándor* prédikált. Szolgált még *Oláh Lajos*, *Herjeczki Géza* és *ifj. Mészáros Kálmán* testvér, valamint az új torontói lelkipásztor, *Dan László*.

A torontóiak egyik kedvenc kirándulóhelye, a Niagara vízesés

Különleges volt az alkalom azért is, mert ezen a napon vette át a tábor-vezetői szolgálatot *Oláh Lajos* szövetségi alelnök testvértől *Dan László* megválasztott lelkipásztor, aki családjával együtt csak egy néhány nappal a konferencia előtt érkezett. Jó volt látni, hogy azonnal otthonosan mozgott a táborban. Az alkalmi énekkart *Oláh Imre* és *Bokor Barnabás* testvér vezette – aki feleségével együtt, Nagyváradról most volt először a táborban. A gazdagon terített ige-asztal, az úrvacsora, a közös lelkes éneklés, a versek és zenei szolgálatok mellett a találkozás öröme, a békés légkör jellemezte a konferenciát, amelyet a vendéglátó

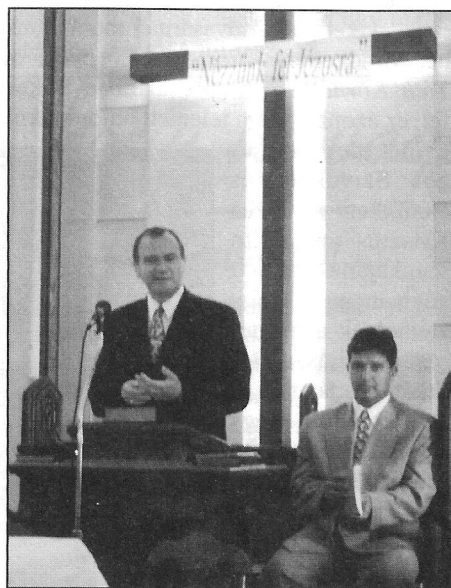
gyülekezet figyelmessége, a finom ételek, a kanadai-amerikai magyar baptista válogatott röplabda és futball meccsek, a fürdés, a csónakázás meg az esti tábortűz csak tovább színesített.

Oláh Lajos és *Somogyi Gábor* testvérek vendégszeretete külön is kiemelkedik a meleg fogadtatásból. Jó volt találkozni a még mindig aktív 95 éves Verle néniel – aki semmit sem változott az utóbbi 20 évben – és mindazokkal, akik között 1982-86-ig szolgáltunk.

A torontói gyülekezet *Oláh* testvér vezetésével remekül felújította a lelkipásztor lakást, ahol meglátogattam az új lelkipásztort. Átépítették az imaház alagsorát is, egy minden igényt kielégítő konyhát és ebédlőt alakítottak ki. A tábor is szépen rendben van.

A Magyarországi Baptista Egyház nevében ezúton is kívánom az Úr gazdag áldását az amerikai és kanadai testvérek életére és szolgálatára!

Dr. Almási Mihály
szövetségi elnök

Dr. Almási Mihály szövetségi elnök a tábori kápolna szószékén, mellette Dan László, torontói lelkipásztor

Lelkipásztor-beiktatás Pakson

A paksi körzet testvériségének örömmünnepe volt június 15-én, amikor Varga Boldizsár testvér és felesége hivatalosan átvette a körzet gyülekezeteinek – Paks, Nagydorog és Madocsa, valamint Györköny szórványának – a pásztorolását.

Dél előtt Isten ígét az előd, Papp József ny. lelkipásztor hirdette.

Délután a református testvérek gyülekezeti nagytermében istentiszteleten ígét hirdetett és a beiktatást végezte Dr. Almási Mihály testvér, egyházunk elnöke, a Mt 11:28-30 alapján. Mindenki megfáradhat, de Jézus a vele való közös igában megnyugvást, gyönyörűséget, új erőt adhat. Ez imánk minden lelkimunkásért, Isten minden gyermekéért.

A beiktatott új pásztort szolgálatot vállalt magára 1Sám 12:21-24 alapján. Csodálatosan szép Sámuel példáját követni és vallani: „Sőt, tőlem is távol legyen, hogy az Úr ellen vétkezzem és felhagyjak az érettetek való könyörgéssel: hanem inkább tanítani foglak titeket a jó és igaz útra.”

A szolgálatot Papp testvér a 2Móz 18:19-20 felolvasásával adta át. „Te légy a nép szószólója és te vidd ügyeiket Isten elé...” Így áldja meg Isten a pásztor-házaspár és a körzet testvériségének munkáját!

A szeretetből fakadó köszöntések hosszú sorát Herczeg József polgármester kezdte. Majd a körzet nevében Hargas Pál

testvér 1Pt 5:1-4,7, a lelkipásztornét Pipa Károlyné Péld 31:10, a lelkésznek nevében Dr. Almási Mihályné mondott üdvözlét. A gyermekbiblikári szolgáló csoportban az unoka, Varga Zsófi is meglepte a nagyszülőket egy alkalmi verssel. A család, a gyülekezetek, a szolgatársak, a testvéregyházak képviselői, a szertetházak küldöttei mellett a lelkipásztorukat búcsúztató dunaharaszti küldöttek is szót kaptak.

Papp József

Énekeink történetéből

**Az ÁLDOTT LEGYEN A FRIGY
kezdetű gyülekezeti énekünk története**

Kenneth W. Osbeck – 1982.: 101 Hymn Stories alapján (101 ének története)
– A HIT HANGJAI 308. (Blest Be the Tie That Binds)
Szerzők: – szöveg: John Fawcett (1740–1817)
– dallam: Hans G. Naegeli (1773–1836)

„Aki szereti a testvérét, az a világosságban van, és nincs benne semmi megbotrányoztató.” (1Jn 2:10)

JOHN FAWCETT szegény szülők gyermekeként látta meg a napvilágot Angliában, a Yorkshire megyei Lidget Greenben, 1740-ben. George Whitefield szolgálata nyomán tért meg 16 éves korában. 26 éves volt, mikor baptista lelkipásztorrá avatták. Egy kicsi és szegény gyülekezet meghívását fogadta el az észak-angliai Wainsgate-ben.

Többéves szolgálata után, szűkös fizetése és növekvő családja láttán elfogadta a londoni nagy és igen befolyásos Carter's Lane Baptista Gyülekezet meghívását a neves dr. Gill utódjaként.

Elérkezett a költözködés napja. A megszorozott gyülekezet segítségével már éppen minden bepakoltak a vagonokba, mikor a lelkipásztor felesége oda fordult férjéhez és ezt mondta: „Te János, én egyszerűen nem tudom itt hagyni őket! Nem tudok elmenni!” – „Én sem!” – szolt szomorúan a lelkipásztor, majd hamarosan kiszólt a várakozó testvéreknek, hogy segítsenek kipakolni a vagonokat, mert nem mennek sehova.

Ezt követően egyik szolgálatában Fawcett ennek az éneknek a szövegét mondta el gyülekezetének és „Testvéri szeretet” címmel jelentette meg egy 166 verset tartalmazó kötetben 1782-ben.

Fawcett ezután még több, mint 50 évig folytatta hűséges szolgálatát a Wainsgate-i egyszerű emberek között. Fizetése – becslések szerint – soha nem volt több, mint 200 dollár évente. Hamarosan neves prédikátor lett belőle és kiemelkedő tanító. 1777-ben prédikátoriskolát nyitott. 1793-ban a Baptista Akadémiára hívták, Bristolba; ezt szintén nem fogadta el. Számos könyvet írt a gyakorlati kereszténység különböző vonatkozásairól, ezek némelyike széles körben ismertté vált. Kiemelkedő szolgálatának elismeréseként az amerikai Brown University teológiai doktorátussal jutalmazta 1811-ben. Még ezek után is szeretett gyülekezete körében marad Wainsgate-ben, míg 1817. július 25-én bénulásos agyvérzés okozta halálát. John Fawcett élete annak a lelki vezetőnek a példája volt, aki feláldozta ambícióit és egyéni nyerségét a keresztyén kegyességért.

HANS G. NAEGELI zeneszerző, 1773. május 26-án született Svájcban, Zürich közelében. Zeneműkiadóként és a svájci zeneművelő szövetség elnökeként tevékenykedett. A zeneoktatás területén úttörő munkát végzett. Progresszív tanítási módszerei nagy hatással voltak Lowell Masonra, akit Amerikában az egyházi zene és a népiskolák atyjaként tartanak számon. A „Dennis” dallam svájci eredetű, onnan vette Lowell Mason 1837-ben, amikor ott tanulmányokat folytatott. Zenei megjelenésére 1845-ben került sor, amikor Mason and George J. Webb lekötötték a Zsoltárgyűjtemény (The Psalter) kiadványukban azzal a megjegyzéssel: „rendező: H.G. Naegeli”. **(Ford.: Révész Árpád)**

ÚJ KÖNYVEK

Carl Eichhorn: ISTEN MŰHELYÉBEN (Áhítatok minden napra) Evangéliumi Kiadó, Stuttgart – Budapest, 1997. Terj.: 372 oldal; ára: 400 Ft.

Az ÚJSZÖVETSEGE Csia Lajos fordítása szerint (2. kiadás). Terjedelme: 451 oldal; ára: 320 Ft.

Jakab Kroeker: REJTETT ÁLDÁSUTAK – Oswald Chambers: A SZENVEDÉS ISKOLÁJA Evangéliumi Kiadó, Budapest, 1997. Terjedelme: 96 oldal; ára: 160 Ft.

Az ismertetett kiadványok megvásárolhatók vagy megrendelhetők a Baptista Könyvesboltban (1062 Budapest, Aradi u. 48.). (A könyvesbolt augusztus 4-én nyit ki a nyári szabadság után.)

UTAK,

amelyeken Jézus Krisztussal találkozhatunk

5. A sántikáló út (ApCsel 3:1-8)

Az a szanta ember ott volt a templom kapujában, oda tették le, hogy alamizsnát kapjon (nyilván nemcsak ő élt az adományokból, hanem a családja is). Sem a templomban nem volt, sem kint, ez is jellemzi a sántaságot. Aki a hitében sántikál, nincs sem itt, sem ott. De még az ilyen kétfelé sántikáló úton is lehet találkozni olyan emberekkel, akik szívükben hordozzák Urukat, Jézus Krisztust. Aki alamizsnát kér, azokhoz is oda fordul.

Péter és János azt mondták a koldusnak, hogy aranyuk és ezüstjük nincsen, de amijük van, azt adják neki!

Ha ilyen kétfelé sántikáló emberrel találkozunk ma, egy biztos nem azt kell adnunk neki, amit kér, hanem azt, amit Isten adott nekünk. Azt kell tovább adnunk! A szanta embernek is Jézus Krisztusra van szüksége, mert Ő az egyedüli gyógyító. A mi sántaságunkat is Ő gyógyította meg, csak Ő tudja lábra állítani a sántákat. Nem azt kell adnunk nekik, amit kérnek, hanem azt, amit Isten kínál nekik, mert ha nem tudják is, valójában arra van szükségük.

Ma arról beszélnek, hogy kétfelé szakad a társadalom, nagyon gazdagokra és nagyon szegényekre. A középréteg is lefelé csúszik. Sokan kérnek valamit, de vajon arra van-e szükségük, amiért könyörögnek? Minden embernek – gazdagoknak és szegényeknek – Jézus Krisztusra van szüksége.

Amikor az Ékes kapu sántája megkapta azt, amit Isten adott, fölugrott, járt és bement a templomba. Megtörtént a választás: nem a kapuban ült, nem kifelé ment, hanem a templomba. – Ez nagy vigasztalás és tanulság nekünk is: ha Isten szerint adjuk tovább azt, amit Isten adott,

akkor tudjuk tovább segíteni az embert Isten felé. Mert mi történt? Látta Őt a nép és dicsérte Istent.

6. A járatlan út (ApCsel 8:26-39)

Aki azonban a járatlan úton utazott, vágyott valami után, reménykedett valamilyen, és olvasta Ézsaiás próféta tekercsét, de nem tudta megkapni azt, amiért feljött Jeruzsálembe. Csak Isten látta az ő vágyakozó szívét, és az Ő szolgáját odaküldte hozzá a járatlan útra. Ma is vannak járatlan utak, nem sokan járnak a vágyakozás útján, egyre kevesebben vágyakoznak ma Jézus Krisztus után!

– Vajon érted-e? – így hangzott az útbaigazító kérdés, és a válasz őszinte volt. Az etióp főember nem kertelt, nem kezdte mondani, hogy érti, de mégsem érti; bevallotta, hogy magyarázatra van szüksége. Filepet Isten küldte hozzá, és ő elkezdte magyarázni Ézsaiás könyvének 53. részéből a Jézus Krisztus szenvedésével kapcsolatos ígéretet. És az teljesen meggyőzte a vágyakozó embert. Megértette, mire van szüksége. Ott volt a víz, és ő kész volt a vallástételre. Kimondta Filep kérdésére: „Hiszem, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia!”

Ki tudja a szívünket erről meggyőzni, ha nem Isten Szentlelke? Ő adja nekünk a hit ajándékát. Az őszinte, vágyakozó ember megkapta a találkozásban Jézus Krisztust, – és mi történt? Filep eltűnt, de ő tovább ment az útján örömmel.

7. A harag és a gyűlölet útja (ApCsel 9:1-11)

Saul ment ezen az úton, a későbbi Pál apostol. Lihegett a haragtól. Meg volt győződve a saját igazáról, arról, hogy jót cselekszik; neveltetése alapján úgy tudta, Istennek tetsző, amit tesz.

Közeledett Damaszkuszhoz. Valaki látta haragját, gyűlöletét, és tudta, hogy másképpen nem lehet legyőzni ezt a gőgös, nagytudású embert, csak úgy, ha leesik a porba. Közel a városhoz egyszer csak fényesség járt át és leesett a földre. Elvesztette a szeme villágát. Ám akkor valami megvilágosodott előtte, amit eddig nem látott, mert a harag, a gyűlölet eltakarta. És egy kérdés jött felé, azt kérdezte tőle valaki, akit nem látott: „Saul, Saul, mit kergetsz engem?” Belőle is kiszakadt a kérdés: „Ki vagy te, hogy így módon szólj hozzám, hogy így leteríts engem? Aki hatalmasabb vagy nálam is?” – Ki vagy te? – akarta tudni mindenáron. – „Én vagyok Jézus, akit te kergetsz!” – Bemutatkozott neki: hát nem látod, mit csinálsz? Nem látod, hogy az út, amelyen indultál, nem jó?

Ezután újra kérdezett Saul, de már egészen mást: „Mit akarsz, Uram, hogy cselekedjem?” ...majd megmondják neked... – ebben a válaszban az volt, hogy eddig te mondtál másoknak dolgokat, most mások mondják meg neked, mit tégy! Most neked fognak tanácsot adni! Gyökeresen megváltozik minden! – Saul pedig engedelmeskedett.

*

Mi melyik úton vagyunk? Merre járunk, hol tartunk? Találkoztunk Vele?

Még hívő emberek életébe is jöhetnek olyan reményvesztett idők, amilyen a vakság, csálódottság, sántikálás, harag; de vegyük tudomásul, hogy mindezek között lehet az Úrral újra találkozni, újat kezdeni, és örömmel továbbmenni. El lehet fogadni tőle az új kezdés kegyelmét!

(Vége)

Szabados László

„Jó, hogy itt vagy!”

Egyik reggel csöngött a telefon. Ötéves fiú-unokám hívott föl.

– Nagymama, tudok egy új éneket.

– Hol tanultad? – kérdeztem, mire ő szégyenlősen bevallotta:

– Csak én magam találtam ki. – Egyszerű kis dallammal el is énekelt: „Jó, hogy itt vagy, Úr Jézus, legalább nem félünk!” – Az örömtől sírás fojtogatta a torkomat, és megköszöntem neki az új éneket. Azóta is fülemben cseng, melengeti szívemet.

Ez a kisgyermek megtalálta a félelem ellenszerét. Tudom, hogy nem mert egyedül bemenni a sötét szobába.

Talán mosolygunk rajta, pedig nekünk is vannak félelmeink. Félek a vízs-

Velem vándorol...

Velem vándorol utamon Jézus,
Gond és félelem el nem ér,
Elvisz, elsegít engem a célhoz,
Ő a győzelmes, hű vezér.
Ő a győzelmes, hű vezér.

Velem vándorol utamon Jézus,
Bár az út néha oly sötét.
Soha nincs okom félni a bajtól,
Amíg irgalmas karja véd.
Amíg irgalmas karja véd.

(Jertek, énekeljünk c. gyűjteményből)

gáktól, a munkanélküliségtől, a szegénységtől, a betegségtől, az egyedüllétől, a haláltól és még ki tudja, mi mindentől. Minden napra jut valami félelem, pedig sokszor tapasztaltuk már, hogy nem gyermeki hiedelem, hanem valóság az, hogy velünk van az Úr Jézus „minden napon a világ végezetéig” (Mt. 28:20) – úgy, amint ezt meg is ígerte.

Küzdelmeink közepette bátorítsa meg szívünket a gyermek által is megragadható, és az érett felnőttek megerősítésére is alkalmas egyetlen bizonyosság:

– Itt vagy, Úr Jézus! Ez olyan jó! Most már nem félek!

Gyné

Lelkipásztor-avatás Gödöllőn

Június 15-én ünnepelt a Gödöllői Gyülekezet: az egész napot **Szirtes András** testvér lelkipásztorrá avatásának örömeiben töltöttük. A délelőtti imaórát vendégünk, **Gál János** presbiter testvér, az avatandó kibocsátó Pestszentimrei Gyülekezet vezetője tartotta, majd lelkipásztorunk, **Asztalos Imre** hirdette az ígét Ezékiel 3 alapján a lelkipásztori elhívásról és az őrálló kötelességeiről. Délután, az ünnepi istentiszteleten került sor az új lelkipásztor felavatására. Szirtes testvér Pestszentimrén tért meg, és az ottani ifjúság tagjaként ismertük a korábbi évekből. Elhívása után jelentkezett a teológiára. Beosztott teológiai hallgatóként szolgált gyülekezetünkben, tényleges igehirdetői és ifjúsági szolgálatára tanulmányai elvégzése után gyülekezetünk tagjaként került sor. Majd egy éves igetanítói munkássága és szolgálati magatartása alapján meggyőződünk róla, hogy a Szentlélek valóban elválasztotta a szolgálatra. Munkálkodása nyomán 100%-os támogatottsággal ítéltük alkalmasnak és kívántuk lelkipásztorrá avatását.

Asztalos testvér igei köszöntése után üdvözölte a vendégeket, közöttük az Avató Bizottság tagjait. A helyi szolgálatok után **Meláth Attila** missziókerületi titkár hirdette az ígét 1Tim 4:13-16 alapján. Kiemelte: bár Isten hív el a szolgálatra, de ez nem jöhet létre, ha nincs az elhívást meghalló szolgáló, akinek nagyon kell szeretnie nyáját, hogy – feladatát teljesítve – hűséggel megmaradjon élete végéig lelkipásztornak. Feladata: az isteni üzenettel való naponkénti „birkózás” után az ígét szólni a „benne levő kegyelmi ajándékok” felhasználásával. Az avatandó személyét illetően ezek: a tanítás, az ifjúság igeismeretre nevelése, a teológiai tudományok művelése. Fontos, hogy a felavatás után is maradjon tanítható az ifjú lelkipásztor: legyen meggyőzhető, inthető. A lelkipásztor felelőssége a bizalom megtartása, amelyet a közösség helyezett belé, és lelki előhaladásának gyülekezeti kihatása – csak ahová önmaga eljut, oda tudja a nyáját is elvezetni! Felelősen kell tudnia, hogy „mindenkinek mindenné” kell lennie, mégis csak „némelyeket” tud megmenteni az üdvösségre. Felelőssége van abban is, hogy elhivatottsága akár életáldozatot is követelhet. A felelősségen túl azonban ott van a hivatás öröme, amit az Úr ad. A mostani kézzel írt szolgálati biztosságot ad a gyülekezetnek a felelős tanítás hitelességére, igeszerűségére és tisztaságára.

„Isten hord karjain” – szóló énekünk biztatása, majd a SZT és a BTA képviselőjében **Hetényi Attila** főigazgató-

helyettes vezette a lelkipásztorrá avatást. Az avatandó ünnepélyes hitvallása, a fogadalomtétel után az Avató Bizottság elnöke kifejezte, hogy az Istentől nyert elhívás, a gyülekezet tanúságtétele és az avatandó odaszánása – e hármas bizonyágtétel – alapján kerül sor a felavatásra és a lelkipásztori szolgálatra való kirendelésre.

Áldáskérő imádságokat mondtak az avató testvérek, amint imára kulcsolt kézzel álltak körül az avatandót. Igehirdetői szolgálatáért **Meláth Attila**, pástorságáért **Asztalos Imre**, tanítói munkásságáért **Marosi Nagy Lajos**, a DB elnöke, személyes és családi életéért **Győri Kornél** teológiai tanár, a gödöllői gyülekezet volt prédikátora, a kibocsátó pest-szentimrei gyülekezet egykori lelkipásztora imádkozott. Ötük közös kézzel írt levele közben **Hetényi** testvér mondta el az avatás ígét. Az ifjúság áldáskérő éneke után ő nyilvánította lelkipásztorrá **Szirtes** testvért „Isten és a gyülekezet színe előtt”, a missziókerület nevében pedig **Meláth** testvér fogdta lelkipásztorrá az avatottat, és adta át neki a lelkipásztori szolgálati levelet.

Az új pástori szolgálati hitvallásként 1Tim 1:12-17 igeversék alapján hálával utalt Isten kegyelmére, amely egyedüli magyarázata szolgálata való alkalmasságának. A múltból, megtérése előtti életéből – Pál apostolhoz hasonlóan – Isten hozta ki őt is. Az elhívásban is az Úr kegyelmét láthattam, így a jelenért is hálát adok, mert „megbízhatónak tartott, amikor szolgálatra rendelt” – vallotta az apostollal. Önmagát is példának tekintti abban, hogy Isten ma is szól, átformál, megbocsát és új útra vezet. A jövőt nézve hitvallása szerint a hit és a szeretet lesz szolgálatának kulcsa, melyek ugyancsak az Úr ajándékai. Mivel önmagát híjjával

találta ezekben, segítséget és imatámogatást kért a rá váró munkához.

Az avatott szép hitvallását bátorító köszöntések követték. Pásztorunk, **Asztalos Imre** emlékeztette az egybegyűlteket: hónapokig nem volt itt prédikátor, míg **Győri** testvér fel nem vállalta a szolgálatot 1980-ban – most pedig ugyanez a gyülekezet avat lelkipásztort. „Akik jól szolgálnak, szép tisztességet szereznek” – szóló az avatott felé.

Szabó Márton, gyülekezetünk vezetője 1Tim 4:12 alapján biztatta a lelkipásztor-házaspárt a helyes példaadásra.

Győri Kornél 1Tim 6:12-t olvasva azon tanúk nevében beszélt, akik látták az avatott lelki fejlődését a kezdetétől. Különös volt Isten vezetése abban, ahogy egy tudományos pályára lépő belvárosi fiút egy külvárosi, egyszerű gyülekezetbe vitt, hogy innen indítsa tovább a szolgálat útjára – emlékezett egykori lelkipásztora. Meghatottan szóló örömről, mely kétszeresen is „betelt”: **Tankó Tünde**, az avatott felesége is akkor és onnan indult el, amikor és ahonnan **András**, a férj. Bár mindketten a világból érkeztek, mégis hűséget tanúsítottak és megmaradtak abban a gyülekezetben, ahonnan éppen akkor esett ki több, hívó családból való fiatal. Reményünk, hogy meg is maradnak ebben a hűségben, „megharcolva a hit nemes hacát” – mondta. Hallgatóként életemet figyelve fokozta örömeimet, hogy a legjobbak között végezted tanulmányaidat – fordult tanítványához egykori tanára, miközben egy régen vásárolt könyvritkaságot nyújtott át ajándékként azzal az alázattal, amellyel a tanár tiszteli meg tanítványát.

Marosi Nagy Lajos a Kol 4:17 alapján hangsúlyozta: „Várjatok nagy dolgokat Istentől, vállalkozatok nagy dolgokra Istenért.”

Győri Kornélné is a házaspárhoz, mint lelki gyermekeihez szóló a 23. zsoltárral köszöntve őket, miközben kiemelte a lelkipásztorné feladatait.

Végül a gödöllői ifjúság és a környező gyülekezetek képviselői üdvözölték az új lelkipásztort. Külön örömeinkre szolgált, hogy sok, közösségünkön kívüli vendég vett részt alkalmunkon, részben Szirtes testvér meghívására (szülei és baráti köre), részben látogatóként.

Szerettel kérjük az ország testvériségét, hogy imádkozzanak velük együtt a frissen avatott lelkipásztor szolgálatáért, hogy minden köszöntés és fogadalom, amely elhangzott ezen az ünnepen, Istentől megáldva valósulhasson meg.

Füsti Molnár Gábor

Lelkiismeret

Kislánykoromban elmentem vásárolni egy önkiszolgáló boltba édesanyám megbízásából. A kosárba apránként beleraktam mindent, s a zsebemből elővettem kis megta-
karított pénzem, hogy csokit vegyek rajta. Annak idején nyolcvan fillér volt egy kis Boci csoki, s az én pénzemből kb. nyolc darabra futotta. Álltam a polc előtt, s osztot-
tam-soroztam, hogyan járnék jobban. Vegyem – ne vegyem, vagy tartogassam másra
a pénzt?! Végül – úgy éreztem – jó döntést hoztam. Hármát a kosárba, kettőt a zse-
bembe tettem, s irány a pénztár.

A sor – legalábbis számomra – csigalassúsággal haladt előre, s végig motoszkált
bennem a gondolat, hogy most rosszat csinálok. Háttha meglátta valaki – gondoltam
–, de hamar elhessegettem magamtól a vádló gondolatokat. Én következtem a pénz-
tárnál. A pénztáros néni szép sorban rakta ki a kosárból a benne levőket, s már mon-
ta volna, mennyit fizetek, amikor megszólaltam: Ja, és még ezt a kettőt is tessék hoz-
zászámolni – és elővettem a zsebemből a két kis csokit.

*

Isten már gyermekkorunktól, sőt fogantatásunktól fogva ismer minket, mert Ő
előbb ismert bennünket, mint mi Őt. A lelkiismeret által szólt hozzám akkor. Még jó,
hogy olyan hosszú volt a sor, mert ott elvégezte bennem a jót, a jóra való törekvést.

Isten tökéletesnek teremtett bennünket, de mi valahogy olyan szívemen hajlunk a
tökéletlenségre! Emberi ésszel sokszor olyan jó mást csinálni, mint amit a lelki-
meretünk diktál!

A bűn elkövetése pillanatok alatt megtörténhet, s már nincs visszaút. A bűnbánat
könnyei azonban elmosják a bűn következményét, mert a Bibliából tudjuk, hogy a
„bűn zsoldja a halál...” (Róm 6:23) A lelkismeret-furdalás a bűnbánathoz vezető út.
Tudjuk, hogy elkövettünk valamit, ami nem helyes, és elfordulunk tőle. Jézus Krisztus
vére által lehet szabadulásunk és lehet tiszta lelkiismeretünk. Bűneinket egyedül Isten
bocsáthatja meg. „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz Ő, megbocsátja bűneinket és
megtisztít bennünket minden gonoszságtól” (1Jn 1:9). Ne lopj! – mondja a Tízparan-
csolat. Figyelmeztessük erre gyermekeinket is! Jobb „tisztá” kézzel a mennybe jutni,
mint teli marokkal a kárhozatra!

Surján Magdolna

Hálás emlékezés

Az Úr kegyelméből 85 évesen és haza
készülőben személyessé lett számomra
mint útravaló a Szentlélek tanítása és vi-
gasztalása: „Visszaemlékezik és megalá-
zódik bennem az én lelkem. Ezt veszem
szívemre, azért bízom... mivel nem fogyat-
kozik el az Ő irgalmassága. Az Úr az én
örökségem (és az én reménységem),
azért Őbenne bízom...” (JSir 3:21-24)

Isten kegyelméből sok temetési szol-
gálatom kezdődött ezzel a bibliai vigasz-
talással, majd fejeződött be azzal a bibli-
ai tanítással, hogy: a hívő emberek nem
halnak meg, hanem elaluszhatnak. (Jn 11:
11, 23-26). Igen! „Elalszunk, de nem
örökre, lesz egy boldog reggelünk, mikor
majd szereteteinkkel új életre ébredünk...”
(Jn 6:39, 40; Lk 1:45)

Addig pedig: „Testvér! Várjunk itt a
parton hittél, bízva, csendesesen...” (HH 463)

Almási Károly ny. lelkipásztor

FIGYELEM

Az Egyházzenei Tanfolyam záró isten-
tiszteléséről készült videofelvétel meg-
rendelhető az alábbi címen: Fodor
László, 1188 Budapest, Podhorszky u.
72/B. Telefon: 295-4568. A kazetta ára:
850 Ft + postaköltség (műanyag tokkal
950 Ft + postaköltség)

FELHÍVÁS

A Baptista Szeretetszolgálat kéri azokat
a testvéreket, akik az európai árvízű-
totta országok (főleg Lengyelország,
Csehország, Szlovákia) baptista testvére-
it szeretnék közvetlenül segíteni, hogy
támogatásukat a Szeretetszolgálat csek-
k-jén vagy a központi csekken „árvízkáro-
sultak” megjelöléssel küldjék el.

A Szeretetszolgálat számlaszáma:
1173608220054403, OTP Bank, Gárdonyi.

A Szeretetszolgálat gondoskodik arról,
hogy az adományok közvetlenül jussa-
nak el. A támogatást köszönve Isten ál-
dását kívánjuk adakozó testvéreink
életére:

Szenczy Sándor
a BSZA elnöke

HIRDETÉSEK

A Kaposvári Baptista Gyülekezet 60
éves történetét megörökítő, valamint az
imaházépítés eseményeit fotókkal bemu-
tató „Tényképek 1937-1997” kiadvány
megvásárolható, vagy megrendelhető az
alábbi címen:

Baptista Gyülekezet, 7400 Kaposvár,
Béke u 30. Ára: 300 Ft

HÍVÓ FÉRFI (54) zuglói lakos
munkát keres. Telefon: 220-7135

AKIK HAZAMENTEK

DEBRECEN: Június 6-án kísértük utolsó földi
útjára Juhász Józsefné (Simon Ilona) testvér, akit
79 évesen hívott haza az Úr. 1933-ban fogadta el
személyes Megváltójaként Jézus Krisztust, és szol-
gált tevékenyen, hűségesen a csengeri, majd a
debreceni gyülekezetben. Az utóbbi két évben
egyre súlyosbodó betegsége miatt nem látogathatta
már a gyülekezeti alkalmakat. Szívében hit és
békesség volt mindvégig.

KARTAL: Homok István testvértől június 30-
án vettünk búcsút, elkísérve őt utolsó földi útján.
Testvérünket életének 87. évében hívta haza
Urunk. Csendes, szelíd, de talentumaival híven
sáfárkodó volt. Szükség szerint harmonistaként,
imaórávezetéssel és hosszú éveken át pénztárosi
szolgálatával hasznosította magát gyülekezetünk
javára. Emléke legyen áldott!

KÖRÖSSZEGAPÁTI: Június 12-én vettünk
búcsút Kovács Lajosné (Pénzes Irén) testvérünk-
től. 86 földi esztendő kapott Teremtőjétől. 42
évesen lett a körömsdi gyülekezet tagja 1996. má-
jusáig, majd haláláig a Körösszegapáti Gyülekezet
tagja volt. Életének utolsó három évét súlyos be-
tegségben kellett eltöltenie, amelyet csodálatos
türelemmel viselt. A vigasztalás ígét Szlovák Tibor
lelkipásztor hirdette. A ravatalnál a rokonság és
családtagok nevében Földesi Kántor Mária refor-
mátus lelkész, az elhunyt unokamenye emlékezett
és búcsúzott.

BÉKÉS: Idős Erdei János testvérünkől július
13-án, hosszú földi életút után (92 évet élt) köszö-
nünk el a feltámadás reménységében. A ravatalnál
Szlovák Tibor lelkipásztor szolgált Ézsaiás 43: 1-
3/a, 5/a versei alapján. Jézus legyőzte minden félel-
münket, még a halálfélelmet is. Az elhunyt sógora
Kovács Géza nyugalmazott lelkipásztor testvér
megemlékezett a példamutató hívő életet élő Erdei
testvérről és feleségéről. Erdei János testvér 15
éves korában fogadta el az Úr Jézust és beme-
rejtett. 78 éven át volt a békési gyülekezet tagja.
1949-ben diakónussá avatta a gyülekezet. Pénztári
ellenőrként szolgált, majd 1965-79-ig a gyülekezet
pénztárosa volt. Szeretettel emlékezünk alázatos
szolgáló életére.

MEZŐTÚR: 74 éves korában búcsúztunk
Kovács László testvérünkől, akit hosszú, súlyos
nagy fájdalmakkal járó betegsége után szolgált haza
Megváltó Urunk. Ő volt e szörványgyülekezetünk
vezetője és pénztárosa. Hűség és szeretet jelle-
mezte életét, foglalkozásából eredően sokan
ismerték és becsülték. Július 4-i temetésén Veres
Imre és Majnár Zsolt lelkipásztorok, valamint
Perjési Sándor református lelkész hirdette a vigasz-
talás ígét.

BÉKEHÍRNÖK

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ
HETILAPJA

Felelős szerkesztő:

Kolozs Nagy János

Felelős kiadó:

Dr. Almási Mihály

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

1062 Budapest VI., Aradi u. 48.

Telefon: 332-7985; Fax: 131-0194

Csekk számlaszám: 11706016-22163851

Egyéni előfizetési díj: negyedévre 490 Ft,

félévre 980 Ft, egy évre 1960 Ft

Csoportos előfizetési díj: negyedévre 420 Ft

félévre 840 Ft, egy évre 1680 Ft

Egyes szám ára: 35 Ft

Kéziratot nem örzünk meg és

nem adunk vissza.

Tördelés: TIBOGRAPHIA STUDIO

Tel.: 250-3564 Felelős vezető: Kerti Tibor

Nyomtatás: MA-MO Kft. Tel.: 226-5540

Felelős vezető: Mayer Gábor

HU ISSN 0133-1256